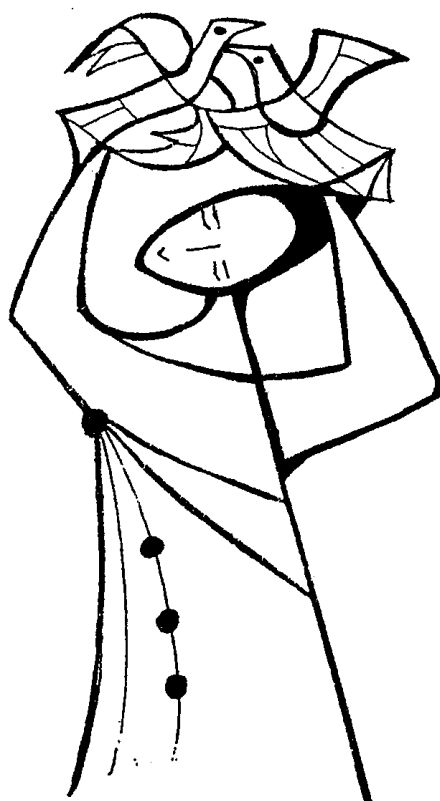

PINKSTEREN

‘Er stak een storm op
die het hele huis waarin
zij bangelijk zaten samen geklit
vulde als een orkaan.

En zij raakten vurig
van de Geest vervuld.’

(Handelingen 2)

VOORAF

Orgel

INTREDE.

Lied.

*De Geest des Heren; 2 c.
H. Oosterhuis/Jan Vermulst*

WELKOM.

*Een storm van protest . . .
Uit je dak gaan . . .
Als paddestoelen uit de grond . . .
Uit de grond stampen . . .
Als een donderslag bij heldere hemel . . .
Komen als geroepen . . .*

*Dit zeggen we van
onverwachte gebeurtenissen,
begeesterde mensen en momenten,
ongekende groei en bloei . . .
al kunnen die later alledaags worden,
uitgeblust raken, verwelken en stagneren.*

*Pinksteren, feest van het christendom
dat toen 'uit zijn dak ging'.*

*Welkom u allen vanavond hier
omwille van elkaar, in Gods naam.*

Lied.

De Geest des Heren; 1 c.

SCHULD BEKENNEN.

V.: Maak mij, Heer
tot een werktuig van vrede
en laat me
waar haat is liefde zaaien
waar onrecht recht
waar twijfel geloof.
waar wanhoop heerst vertrouwen
waar duisternis licht
waar droefenis vreugde.

Laat me eerder troosten
dan troost zoeken,
eerder begrip tonen
dan begrip vragen,
eerder liefhebben
dan geliefd willen zijn.

**A.: Wie geeft, ontvangt;
wie vergeeft, wordt vergeven.**

BEZINNING.

Woord en lied

Lied.

*Verbreek de kilte; C 1
Sytze de Vries/Willem Vogel*

Rust en stilte héersen,
vertrouwen gróeit en wordt gewékt.
Zo waait de Geest -
niemand weet vanwaar.

Lied.

Verbreek de kilte; C 2

Liefde overkómt je,
trouw blijkt.
Zo waait de Geest -
wie weet waar opgestoken.

Lied.

Verbreek de kilte; C 3

Dromen kómen
visioenen ópenen zich.
Zo waait de Geest -
onweerstaanbaar.

Lied.

Verbreek de kilte; C 1

GEBED.

Kracht die scheppend
elke dag doorstraalt,
mijn duisternis in licht vertaalt, -
met welke naam zijn Gij te noemen ?

Schepper in woord en teken
in plant en dier gezien, in elk gebaar
waarin mensen mens zijn voor elkaar, -
met welke naam zijn Gij te noemen ?

Geest verankerd
in de grond van mijn bestaan,
doorlicht mijn weg om met U mee,
naar U op te gaan -
al ken ik U niet bij Uw eigen naam.

Amen.

Lied.

Water, hemelwater
geeft wat leeft te drinken,
stralen, zonnestralen
die met hun warmte
door de wolken dringen.

*t.: M. Zagers
m.: W. Vogel*

A.: Vuur van de Geest: Adem van God.

Bermen. bloemenbermen
gunnen onkruid ruimte,
bomen, bloesembomen
geuren en kleuren.
Straten worden tuinen.

A.: Werk van de Geest: Adem van God.

EERSTE LEZING.

Handelingen 2,1-11

Het was Pinksteren, feest van de oogst.
Jezus' vroegere vrienden zaten op een en dezelfde
plaats samen geklit.
Toen kwam er een gedruis van boven dat het hele huis
vulde; 't leek wel 'n orkaan. Allen zagen hoe zoiets
als tongen van vuur zich op hen neerzette en hoe ze,
door de Geest geraakt, spraken al naargelang die hen
te spreken gaf.

Vanwege het feest waren er joden uit alle windstreken in Jeruzalem. Toen de storm opstak, liepen ze te hoop en iedereen hoorde zijn eigen taal spreken. Ze begrepen er niets van en riepen verbaasd: 'Die daar aan het woord zijn, komen allemaal uit Galilea; en toch horen wij ze onze taal spreken. Párthen, Meden, Elamieten, mensen uit Pontus en Asia, Egypte en Libië, de Romeinen die hier wonen, Greténzen en Arabieren - wij allen horen hen in onze moedertaal spreken over God en Goed.' Er waren er ook die snierden: 'Het is allemaal dronkemanspraat.'

Lied. Vogels, hoor de vogels
hoog op groene takken,
stemmen, kinderstemmen
vroeg uit de veren
zingen mensen wakker.

A.: **Lied van de Geest: Adem van God.**

HET EVANGELIE.

Johannes 20,19-23

's Avonds op de eerste dag van de week hadden Jezus' volgelingen, uit vrees voor de Joden, de deuren van hun verblijfplaats vergrendeld. Toen kwam Jezus bij hen binnen, stond op in hun midden en zei: 'Vrede zij u.' Hij toonde hun zijn handen en zijde. Zij waren ontzettend blij Hem te zien. Nogmaals zei Jezus hen: 'Vrede zij u. Zoals de Vader mij gezonden heeft, zend ik u.' Hij blies over hen en zei: 'Ontvang de heilige Geest. Zonden zijn vergeven, wanneer je elkaar vergeeft; vergeef je elkaar niet, dan zijn ze niet vergeven.'

Lied. Wereld, wonderwereld
zo van God betoverd,
mensen, mooie mensen
zien het gebeuren,
loopt hun hart niet over !

A.: **Vol van de Geest: Adem van God.**

MEDITATIE.

Een justitiële instelling in 't westen van 't land was onlangs op zoek naar vrijwilligers, die bereid waren tijdens de zondagsvieringen in de kapel hand- en spandiensten te verlenen en die na afloop van de viering een kopje koffie met de gedetineerden wilden drinken. Om de drempel vooral maar laag te houden en zoveel mogelijk vrijwilligers te kunnen werven, werd gevraagd dit één keer in de maand te doen. De respons was groot; er was in de wijk 'n onverwacht grote betrokkenheid en interesse. Één vrouw reageerde: 'Kan het in plaats van één keer in de maand niet één keer in de zes weken, anders voel ik me zo gebonden.'

Kerk en christendom maken - in ieder geval in West-Europa - moeilijke tijden door.

Van de volkskerk van weleer die het persoonlijk en maatschappelijk leven goeddeels bepaalde, is weinig over en het is onwaarschijnlijk dat dit op korte termijn zal veranderen.

De reden daarvoor moet niet alleen worden gezocht in een verminderde religiositeit of de principiële keuze van mensen niet te geloven.

Er is - zeker de laatste tijd - een maatschappelijk klimaat gegroeid waarin weinig ruimte is voor een bewuste en religieuze levenshouding.

Er is een leefsfeer ontstaan waarin mensen hun eigen leven, hun eigen identiteit moeten 'uitvinden' - het voorlopige eindpunt van een ingrijpende ontwikkeling die de westerse samenleving heeft doorgemaakt en waarvan maakbaarheid van het leven sturend principe is.

Aanvankelijk richtte de mens zich op zijn leefomgeving, - op natuur en milieu, om die naar eigen hand te zetten.

Vervolgens was de geestelijke leefomgeving aan de beurt: godsdienst en geloof.

Geloven werd 'iets wat jezelf wel bepaalde' en je door niets of niemand liet 'voorschrijven'.

De gedachte dat alles maakbaar is, heeft zich nu gericht op de mens zelf - niet alleen naar zijn 'uiterlijk' maar ook naar zijn 'innerlijk'. Wie je bent, wat je kunt, - je hebt het zelf volledig in de hand; bepaal je zelf, - móet je zelf bepalen.

Zekerheden worden niet van elders aangedragen en daarmee is dan ook elk houvast verdwenen.

Er zijn geen gewoonten uit het verleden waarop je kunt terugvallen of waartegen je je met een eigen alternatief kunt afzetten.

Er zijn geen verwachtingen voor de toekomst waarop je kunt vertrouwen of naar uitzien.

De mens lijkt vrij van elke bevoogding, met voortdurende onrust als gevolg en resultaat.

We zijn er ons de laatste jaren van bewust geworden, dat vrijheid een groot goed is.

Maar vrijheid kan ook een last worden.

'In een traditionele maatschappij is het individu van heel wat persoonlijke beslissingen vrijgesteld. De cultuur, de traditie en de instituties bepalen grotendeels wat er gedaan moet worden. Valt die bepaling weg, dan moet iedereen over alles zelf beslissen; en dat is feitelijk onmogelijk. Op de schouders van de individuen wordt dan een last gelegd die ze niet kunnen dragen.'

Zo omschreef professor Han Fortmann, priester en psycholoog, het al in 1970.

Het blijken profetische woorden te zijn geweest.

We zien het vandaag de dag gebeuren - met name bij jongeren in de kracht van hun leven die voor allerlei belangrijke keuzes staan en deze bijna helemaal vanuit zichzelf moet maken.

Han Fortmann verwijst in zijn betoog naar Johann Sebastian Bach, die hij als de meest inventieve, creatieve componist aller tijden ziet. Hij is 'zo origineel' en 'zichzelf' kunnen worden, omdat er duidelijke 'gemeenschappelijke' regels, ideeën en normen bestonden, die hij 'beleefde'. Mensen hebben om zichzelf te worden, houvast en richtingwijzers nodig, ankerplaatsen, oases en een visioen, dat hen draagt en uitdaagt. Zonder dat wordt vrijheid niet meer als vrijheid, maar als noodzaak, dwang en zware last ervaren - wat op de duur verlamt, onverschillig maakt.

De mens kan niet in alleen-vrijheid leven. Tegelijk kan vrijheid niet van bovenaf worden ingeperkt of aan banden gelegd, zoals respect voor anderen niet met wetten en regels van buitenaf kan worden afgedwongen - al willen allerlei beleidsmakers dit graag doen geloven. Vrijheid en respect voor de ander groeien van binnenuit, wanneer mensen beseffen zichzelf niet volledig te kunnen en te hoeven bepalen - dat ze méér zijn dan zij van zichzelf denken. Toon Hermans, die zei meer door het ongeziene, dat hem te boven ging, begeistert en gedreven te worden dan door het 'geziene', waar hij dag aan dag mee doende was en waar hij telkens weer tegenaan liep, schreef:

*'Ik leef', zei ik, 'ik leef'
en ik hoorde dat ik het zei
maar plots 'ling dacht ik: 'Nee, niet ik
maar er leeft 'iets' in mij . . . '*

*het is dat wonderlijke 'iets'
dat zorgt dat ik besta
en ik ? nou ja, ik ben er wel
maar ach . . . ik kom en ga*

*want als mijn 'tikje' niet meer slaat
dan staat mijn 'ikje' stop
maar het grote 'iets' dat blijft en blijft
het 'iets' dat houdt niet op*

*en of ik zing of fluit of fiets
rechttop zit in mijn bed
ik voel van binnen steeds dat 'iets'
mij in beweging zet.*

Pinksteren, zolang en omdat 'iets ons beweegt': de Geest die het aanschijn van de aarde, het gezicht van onze samenleving verandert, zodat 't weer gaat spreken, een baken-ten-goede wordt.

Kort orgel
voorspel lied

Gaat u staan

BELIJDENIS

Marialied

Lied. Het kan het verhaal zijn van een bloem die in schaduw stond tot zij in het bladerdek licht van zonlicht vond. *t.: M. Zagers
m.: W. Vogel*

**A.: Woord van God geopenbaard
in een mens van vlees en bloed,
Woord van God, gehoord, bewaard:
Maria, wees gegroet.**

*Vertrouw op de Vader
Bron uit wie wij geboren
Leven dat ons draagt
Liefde die ons bindt*

Het kan het verhaal zijn van
een bloem kleurloos in de knop
tot het morgenlicht haar raakt,
kleurrijk bloeit zij op.

A.: Woord van God geopenbaard

*Vertrouw op Jezus,
die ging met de Vader
als een kind met zijn moeder
en doorheen de dood
tot voltooiing is gekomen*

Het kan het verhaal zijn
van een bloem die verscholen staat
in het alledaagse groen
waar zij opengaat.

A.: Woord van God geopenbaard

*Vertrouw op de Geest
die stuwt als vuur en
vonkt in ons hart totdat
alles aan het Licht komt.*

**A.: Woord van God geopenbaard
in een mens van vlees en bloed,
Woord van God, gehoord, bewaard:
Maria, wees gegroet.**

ONDERBREKING.

Brood en beker
Collecte
Orgelspel

BROOD EN BEKER.

Brood van de korenaar
uit de aarde opgeschoten.
Door dauw bestoven
met regen gedrenkt
door de zon gekoesterd.
Brood als het leven
ons om-niet gegeven.

Brood door mensen gemaakt,
met zorg en moeite gekneet, bereid.

Brood als het bestaan
dat wij leiden en
delen met elkaar.

Brood in zijn handen:
het leven, ons bestaan.
dat een hart van Liefde heeft
in Wie alles wordt voltooid,
allen vereeuwigd.

GEDACHTENIS.

Bid voor die ziek zijn, pijn hebben,
in het ongewisse verkeren.

Gedenk allen die waar ter wereld ook
het leven met ons deelden -
allen met wie wij lief en leed beleefden.

In eerbiedige gedachtenis noemen wij:

Dat zij allen, hoe dan ook
zijn in God en Goed.

Lied.

*Be still my soul
Kath. von Schlegel/Jean Sibelius*

GEBED AAN TAFEL.

*Als hoop ondanks alles,
als een horizon de einder voorbij,
als een visioen alle dag te boven -
sprak uit Hem en spreekt in mensen
een grenzeloos vertrouwen:*

*Komen zal de Geest die heelt
en als dauw de aarde drenkt.-
Komen zal die zorg draagt
en het bange hart verkwikt.-
Komen zal die ons, tobbers, rust geeft,
drift en koorts kalmeert en
met ons meeleeft, zielsbedroefden.*

Lied.

*Helende Geest; 1c
Sytze de Vries/Willem Vogel*

*Komen zal de Geest die
wat besmeurd is zuivert,
wat verdord is opfleurt en
en gekwetst is zacht verbindt.-*

*Komen zal die
versteenden laat ontdooien,
verkilden warm ademt
en verdwaalden thuis brengt.*

*Komen zal de geest van God,
de geest van hem
die als brood gebroken
van liefde gestorven is.*

Lied.

Helende Geest; 1c

*Toen hem de mond
moest worden gesnoerd
en zijn geest gedooft,
heeft hij ten afscheid brood genomen,
het gebroken en gezegd:
Dit ben ik en ik beloof u vast
dat ge zult eten en drinken
aan mijn tafel in Vaders huis.
Neem en deel het leven
met mij en met elkaar.*

*Hij heeft de beker genomen,
die gedronken en doorgegeven
met de woorden:
Neem de beker van mij over
en geef hem door aan elkaar
totdat alle hoop en belofte
werkelijkheid zijn geworden.*

*Doe wat ik heb gedaan;
maak een nieuw begin.*

Lied.

Helende Geest; 1c

*Hij, Jezus Christus, heeft
niet in het graf zijn einde,
maar in God de Vader
zijn voltooiing gevonden.
Bid met hem mee.*

ONZE VADER.

COMMUNIE.

Brood en
leven delen.

*Deel brood en beker.
Deel met Hem het leven
waarin wij één zijn en
waarvan God het hart is.*

ONDER DE UITREIKING.

Lied.

GEBEDEN.

*Steek de kop niet in het zand,
leg het hoofd niet in de schoot.
Sta op, neem elkaar bij de hand
en ga de ware weg.*

Lied. Dat mensen de eeuwen door *t.: P. Verhoeven*
in treur- en loflied *m.: W. Vogel*
van U zijn blijven zingen.

**A.: Het moet U, God, een wonder zijn
groter dan uw schepping
groter dan de mens.**

*Zit niet bij de pakken neer,
laat niet gebeuren al wat gebeurt.
Verhef je stem, kom op voor elkaar
en laat niets je weerhouden.*

Lied. Dat mensen de eeuwen door
in smEEK- en dankgebed
tot U zijn blijven bidden.

**A.: Het moet U, God, een wonder zijn
groter dan uw schepping
groter dan de mens.**

*Geloof in de zon achter de wolken,
het visioen voorbij de horizon.
Vertrouw het leven, wek vertrouwen
en laat je God en Goed niet ontnemen.*

Lied. Dat mensen de eeuwen door
bij tij en ontij
op U zijn blijven hopen.

**A.: Het moet U, God, een wonder zijn
groter dan uw schepping
groter dan de mens.**

Ga in alles met ons mee.
Haal ons, God door alles heen.

ZEGENWENS.

**ZEGENEN WIJ ELKAAR
DAG AAN DAG
MET HART EN HANDEN.
LAAT,
WAAR WIJ GAAN EN STAAN
EEN NIEUWE GEEST
DE WERELD BEZIELEN.**

**MOGE GOD ONS ZEGENEN
IN DE NAAM VAN DE VADER,
DE ZOON EN DE HEILIGE GEEST.**

AMEN.

ORGELSPEL